

- 2) Може ли авиокомпания на Общността да изведе от Споразумението за въздушен транспорт между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Съединените американски щати, от друга страна, права спрямо държава членка, различна от държавата членка, в която е основното ѝ място на дейност?
- 3) Допуска ли член 5 от Регламент (ЕО) № 847/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за преговорите и прилагането на споразуменията относно въздухоплавателните услуги между държавите членки и трети страни (ОВ L 157, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 14, стр. 36) при проверката дали е спазен критерият за установяване по смисъла на член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както този критерий е уточнен в практиката на Съда, да се изисква авиокомпания на Общността с основно място на дейност в държавата членка А също да е разположила част от флотата, състояща се от поне два самолета, в държавата членка В?

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 21 септември 2015 г. —
R/S и T**

(Дело C-492/15)

(2015/C 398/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ответник и молител: R

Жалбоподатели и ответници: S и T

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 35, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003⁽¹⁾ на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност („Регламент Брюксел IIa“) въззивният съд да спре производство по дело относно искане за непризнаване на съдебно решение по член 21, параграф 3, съответно на производство по дело относно молба за издаване на декларация за изпълняемост по член 28 и сл. от този регламент, ако в държавата по изпълнението на съдебното решение е подадена молба за изменение на постановеното в друга държава членка съдебно решение, за което следва да бъде издадена декларация за изпълняемост, и държавата членка по изпълнението на съдебното решение е международно компетентна да се произнесе по тази молба за изменение на същото съдебно решение?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 23.12.2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

**Жалба, подадена на 25 септември 2015 г. от HIT Groep BV срещу решението, постановено от
Общия съд (шести състав) на 15 юли 2015 г. по дело T-436/10, Hit Groep/Комисия**

(Дело C-514/15 P)

(2015/C 398/24)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: HIT Groep BV (представители: G. van der Wal и L. Parret, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда,

- да обяви за основателни посочените от него основания, да отмени обжалваното решение, (след това) да приеме, че жалбата му срещу спорното решение ⁽¹⁾ е основателна и да го отмени, в частта, която се отнася до него и по-специално член 1, точка 9, буква б), член 2, точка 9 и член 4, точка 22, при условията на евентуалност да отмени наложената му с член 2, точка 9 от спорното решение глоба или да я намали в подходящ според Съда размер, или поне да отмени обжалваното решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане като се съобрази с постановеното от Съда решение,

- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в първоинстанционното производство и в производство по обжалване, включително разноските за правната му помощ.

Основания и основни доводи

- а) В точки 174 — 188 и 224 от обжалваното решение Общият съд се е произнесъл неправилно, като е допуснал грешка при прилагане на правото, при непълни или неясни мотиви и в нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС, член 41, параграф 2, буква в) от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽²⁾ (наричана по-нататък „Хартата“), член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 ⁽³⁾, член 7, точка 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (наричана по-нататък „ЕКПЧ“), член 49 от Хартата и общите правни принципи, по-специално принципа на пропорционалност, и в обжалваното решение е постановил, че при прилагането на валидната за жалбоподателя максимална граница на глобата съгласно член 23, параграф 2, втора алинея на Регламент № 1/2003 Комисията е можела да се позове на (стопанската) 2003 г. и позоваването на тази стопанска година не нарушава принципа на пропорционалност, поради което Общият съд отхвърля жалбата на (настоящия) жалбоподател и го осъжда да заплати съдебните разноски.

- б) неправилно, при допускане на грешка при прилагане на правото и в нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС, член 41, параграф 2, буква в) и член 49, параграф 3 от Хартата и общите правни принципи, по-специално принципа на пропорционалността, Общият съд не е преценил пропорционалността на глобата, наложена на жалбоподателя от Комисията, или (най-малкото) решението на Общия съд не е мотивирано или е с недостатъчни (неясни) мотиви и Общият съд неправилно отхвърля жалбата на (настоящия) жалбоподател и го осъжда да заплати съдебните разноски.

За разлика от постановеното от Съда, отклонението от член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 (по настоящото дело) е недопустимо и представлява грешка при прилагането на правото. Такова отклонение — при прилагането на тази разпоредба да се прави позоваване на стопанската 2003 година, вместо на предходната стопанска година (2009 г.) — противоречи на разпоредбата и нейната цел. Член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 има за цел да се избегне налагането на глоба в размер, който надхвърля платежоспособността на предприятието към момента, в който се ангажира отговорността му за нарушението и Комисията му налага финансова санкция. Тази разпоредба представлява гаранция на принципа на пропорционалност, която се нарушава, ако се направи отклонение от съдържанието ѝ.

Отклонението от тази разпоредба (текста ѝ) нарушава (по настоящото дело) и член 7, точка 1 от ЕКПЧ, член 49 от Хартата и принципа на пропорционалност (принципа на законност и изискването за правна сигурност (*lex certa*)).

Решенията на Съда, в които е допуснато отклонение от изричния текст на член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 (решение от 7 юни 2007 г., *Britannia Alloys & Chemicals/Комисия*, С-76/06 Р, EU:С:2007:326, и от 14 май 2014 г., *1.garantovaná/Комисия*, С-90/13 Р, EU:С:2014:326), са постановени (много) след настъпването на фактите, за които на жалбоподателя е наложена глоба. Следователно прилагането с обратна сила на тази практика на Съда нарушава член 7, параграф 1 от ЕКПЧ и член 49 от Хартата.

В случай че отклонението от член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003 по изключение е (може да е) правно допустимо, това изисква подробна обосновка, в обжалваното решение обаче в нарушение на член 7, параграф 1 от ЕКПЧ и член 41, параграф 2, буква в) от Хартата липсва такава обосновка, съответно тя е недостатъчна.

Гарантирането на принципа на пропорционалност изисква Съдът на Съюза (при всички случаи) когато се прави отклонение от член 23, параграф 2, втора алинея от Регламент № 1/2003, да провери (след това) дали глобата съответства на целта на тази разпоредба и на принципа на пропорционалност, което Общият съд не е направил в обжалваното решение (както и Комисията в спорното решение), или поне не се е мотивирал или не се е мотивирал достатъчно.

⁽¹⁾ Решение С(2010) 4387 (окончателен) на Комисията от 30 юни 2010 година относно производство съгласно член 101 от [ДФЕС] и член 53 от Споразумението за ЕИП (СОМР/38.344 — Стомана за предварително налягане), изменено с Решение С(2010) 6676 (окончателен) на Комисията от 30 септември 2010 г. и Решение С(2011) 2269 (окончателен) на Комисията от 4 април 2011 г.

⁽²⁾ ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 25 септември 2015 г. от AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 15 юли 2015 г. по дело T-465/12: AGC Glass Europe и др./Европейска комисия

(Дело С-517/15 Р)

(2015/С 398/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd, AGC Glass Germany GmbH (*представители:* L. Garzaniti, A. Burckett St Laurent и F. Hoseinian, *avocats*)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

— да отмени решението на Общия съд от 15 юли 2015 г. по дело T-465/12 AGC Glass Europe SA и др./Европейска комисия;